

IOAN. PETRI
MAFFEI,
BERGOMATIS,
E SOCIETATE IESV,
HISTORIARVM
INDICARVM
LIBRI XVI.

SELECTARVM, ITEM, EX INDIA
Epistolarum, eodem interprete, Libri IV.

ACCESSIT IGNATII LOIOLAE VITA.
*Omnia ab Auctore recognita, & nunc primum in Germania excusa.
Item, in singula opera copiosus Index.*

Baudouin

1633

COLONIAE AGRIPPINAE
In Officina Birckmannica, sumptibus
Arnoldi Mylij.

ANNO M. D. LXX XIX.
Cum gratia & Privilegio S. Caesaris Maiestatis.

exemplo, è Pontificia formula concepris verbis, animum demortui ritè ex- D
 piavit: eique veniam à Deo precatus est. Mirum dictu. ab eo mysterio red-
 dita mortuo pax; & vaga ossa tandem in suo tumulo quicquere. Inde, tran-
 sacta iam hyeme, Albuquerqueius retrò ad insulam Mehum reuertit. in ipsis
 faucibus sita est: locusque exstruendæ arci commodissimus visus: sed quòd
 maiore apparatu indigeret, differri opus placuit. Præcelsa tantum Crucis
 trophæa ibi defixa, quæ à quattuor passuum millibus conspici possent: & ab
 eadè sacrosancta Cruce nouum insulæ nomen impositum. Ex eo loco profe-
 cta classis, cum iam tēpus reuersionis instaret, aduersa tempestate rursus in
 Adeni portum infertur. ibi dies aliquot mutua iaculatione consumpti: &
 quæ prima sese dedit occasio, in Orientem Albuquerqueius iter intendit. ab
 Adeno Diu accessit primùm. ibi ab Iazio perhonorificè acceptus, com-
 mercij procuratorem consensu reliquit. Ab Dio Ciaulum ventum est; &
 exactum à Nizamaluco tributum. Ac nulla admodum memorabili re ge-
 sta, Mahometanis tantum sex nauibus apprimè opulentis, ex itinere captis,
 Albuquerqueius ad Goam denique saluis rebus applicuit. Eodem tempore
 Zamorinus, post factam cum Lusitano pacem, emoritur. Regnum excepit
 sororis filius Naubeadarinus, qui suo pre ingenio nostris enixè fauerat sem- E
 per; auctorque auunculo fuerat Lusitanos omni officio demerendi. itaq;
 ipso statim initio imperij, non modò pacem firmavit; sed etiam stipendia-
 rium se fieri voluit Lusitani Regis, certo vestigali sponte instituto, quod in
 singulos annos Emmanueli persolueret. ac simul, arci ad Calecutum exstru-
 endæ magna eiusdem voluntate admoti cum machinis fabri. & opus, ad-
 hibita diligentia breui surrexit: impositoque præsidio commercium cum
 Lusitanis fremente Saraceno renouatum est. Aegrè id passi veteres quoque
 socij, Cocinensis, & Cananorius; veriti ne per eam societate negotiatio Ca-
 lecutum vniuersa trāsiret. quos tamen Albuquerqueius adiit, & multis ratio-
 nibus lenitum vtrumque, operam dedit vt ab studio rerum nouarum auer-
 teret. Hoc tam felici statu rerum Orientis, Emmanuel' decretis Lusitania
 tota supplicationibus, gratias Diuine Bonitati agēdas diligenter curabat. ac
 per id ipsum ferè tempus Iulio II. Pontifici Max. vita functo, Leo X. magna
 omnium approbatione successit. huic Pontificatū ineunti, Emmanuel per
 legatos non obsequium modò, more maiorum ritè deferēdum, sed etiam
 Indicas opes religionis causa libandas existimavit. Princeps legationis fuit
 Tristanus Acunia, qui, vt supra demonstratum est, res præclaras in India gef-
 ferat. Munera fuere, complures ingentis pretij gemmæ, & Pontificalia ve- F
 stimenta cum aræ bene magno frontali, cuncta in varias Christi & Sancto-
 rum effigies ex auro primo, & vnionibus, atq; lapillis admirabili splendore
 contexta: quorum, qui in eiusmodi rebus intelligunt, simile nihil in Vati-
 cano sacrario visum affirmant. Accessit è Perside animal, priscis Romano-
 rum ludis ac venationibus mirabiliter expetitur, panthera tremendæ per-
 nicitatis, magnificè instrati equi clunibus insidens, ad equitis nutū in sylue-
 stres feras inuolare iam pridem assuetæ. Cōspiciebatur etiam, cum Indo re-
 ctore, militibusque, turrus elephas, aureo strato, cū alia egregiè doctus, tū
 verò ad certa symbola principē flexo poplite venerari, & inconditos edere
 ad tibiam motus; & haustam proboscide ingentem aquæ vim, repentè in
 spectatores effundere. Neque ita multo post, rhinoceros quoque, nō visum
 in Italia multis iam seculis animal, Romā deuehebatur; vt cum elephanto
 cōmissus (quicum implacabiles gerit inimicitias) veteris magnificentiæ spe-
 ctaculum populo Romano repræsenteret. Sed qui ab vltimis terrarum ter-
 minis in Europam incolumis venerat; ad Ligusticæ demum oræ scopulos
 facto naufragio, cum impeditus catenis enare nequisset, exoptata plebè vr-
 banā oblectatione priuauit. Ea munera cum ipsa per se, tum verò propter
 illu-

A illustre eximie cuiusdam pietatis, & obseruatiae significatione summo Pontifici, & patribus mire grata accidere. Inter hæc, annus iam se circumegerat: cumque in omnium ore ac sermone Lusitanica religio, & egregia belli facinora versarentur; Abassini quoque legati ex India in Lusitaniam deueniunt. ij, quod contra Albuquerquei præscriptum malè accepti à nauarchis in itinere fuerant; nauarchos illic Emmanuel in vincla coniecit; nec nisi Matthæi precibus fatigatus absoluit. ipsis verò legatis, magni honores ab Rege habiti aduenientibus primùm frequenter obuiam itum est; ædesque magnificæ ad diuersandum attriburæ. dein Petro Vazæ Igæditano episcopo, & Martino Villanouano Comiti negotium datum, vt eos quàm honestissimo comitatu in regiam vsque deducerent. intromissis, Emmanuel è solio comiter in amplexum occurrit. post salutationem, à legatis extractæ ex arundine aurea litteræ, & dona prolata. Ea dona fuere primùm aurea quinque numismata Abassinis inscripta notis, quæ octonos ferme scutatos penderent singula. dein pyxis auro solida, fidelibus claustris adseruans Crucis adorandæ fragmentum, de quo supra docuimus, Abassinis Regibus è Hierosolyma ipsa trãsmissum. Eam verò pyxidẽ Emmanuel nixus genibus, & præ gaudio lacrymabundus accepit, immortales Deo gratias agens, quod è tam remotis ab Europa regionibus, ab Rege tam inclyto, per legatos compellari se, bearique insuper tam salutari ac pretioso munere voluisset. Post hæc, Helenæ, ac Davidis recitatæ per idoneos interpretes litteræ, tum Arabico, tum Persico sermone conscriptæ. quarum erat summa: si vrgere bello maritimo Saracenos, & cæteros nominis Christiani hostes Emmanuel pergeret, terrestres Abassinorum copias, quandoquidem re nauali parum admodum valerent, & com meatus quantævis classi nõ defuturos: ac Lusitanum hortabantur, gloriosis ad eò ceptis fide ter insisteret: postremò, si ad hospitij vinculum, affinitatis quoque iura vellet adiungere, filiorum nuptias ac filiarum cum regijs dotibus offerebant. Ad ea, pari benignitate ab Emmanuele responsum est: ac multa deinde ex legatis de Abassinorum ingenio, institutis, ac ritibus quæ sita per otium. quæ à pluribus postea fusè ac disertè perscripta, inculcari à nobis hoc loco necesse non est. Dum in Europa Emmanuel Rex legatis mittendis accipiendisque dat operam; interim in vltiore India ab Lusitanis non Malacense modò stabilitum imperium, sed socijs quoque Regibus latum opportunè subsidium est. Rhotericus Patalinus (vti supra docuimus) præfectus erat Malacæ. in eius locum è Cocino cum nauibus aliquot missus Georgius Albuquerqueius, cum ad Somatram deuenisset; domestico implicitum bello Regem Pacenum offendit. Factiosus quidam è popularibus coacta manu erat in armis: atque is quò maiorem ciebat tumultum; eò lætior fuit Regi nostrorum aduentus; ei que dubijs in rebus non inanem fiduciam præbuit. siquidem post minuta aliquot prælia cum ad summam vniuersi certaminis ventum esset, Georgius cum suis primam sibi depoposcit aciem. Neq; commissa pugna subsidijs opus fuit. studio laudis incensi Lusitani tanto ardore se se in hostem intulere, vt primo impetu pulsos loco rebelles, magna cæde, maiore cum trepidatione in fugam auerterint. Quo facto, Georgius, & amicum Regem præsentis periculo ereptum, arctius Emmanueli deuinxit; & ipse nouo decore genti Lusitanæ parto, victor Malacam processit. in ea vrbe, Prætorio munere aduersa fama fungebatur is de quo demonstratum est, Ninachetus indigena: multis magnisque in Lusitanos officijs cum gradum ab Albuquerque Imperatore promeritus. Eundem fortè honorem, acceptus nuper in fidem Abdala quoque dynasta Camparis adamarat: præclarum sibi ad celebritatem nominis ratus, in Malacensi emporio tot tamq; varijs nationibus è superiore loco ius dicere. huic Albuquerqueius gratificari cum admodum cuperet; eam tamen